

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoCsp/28/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617206215
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4617206215.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v spore žalobkyne: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Žižkova 11, Bratislava, IČO: 36 854 140, proti žalovanému: W. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/XX, A., zastúpenému: Občianske združenie OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688, o zaplatenie 1 019,61 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 24. marca 2022 pod č.k. 11CSp/249/2017-342 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej III. výrokovej časti p o t v r d z u j e .
- II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol:

- I. Konanie zastavuje.
- II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie voči žalobcovi v plnom rozsahu.
- III. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

1.2. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že pôvodná žalobkyňa, OTP Banka Slovensko, a.s., sa žalobou zo dňa 30.10.2017 domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 1019,61 eura s príslušenstvom. Rozsudkom pod č. k. 11Csp/249/2017-255 zo dňa 10.12.2020 súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že priznal žalovanému náhradu trov konania v plnej výške.

Krajský súd v Nitre, na odvolanie žalobcu, uznesením č. k. 25CoCsp/14/2021-295 zo dňa 18.08.2021, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uznesenia uviedol, že v novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov odvolacieho konania. Písomným podaním zo dňa 14.02.2022, doručeným súdu dňa 17.02.2022, vzala žalobkyňa žalobu voči žalovanému späť v celom rozsahu bez uvedenia dôvodu. Podaním zo dňa 28.02.2022 žalovaný uviedol, že so späťvzatím žaloby súhlasí, uplatnil si náhradu trov konania, pretože žalobca zaviniel zastavenie konania. Súdu je z jeho úradnej činnosti, ako aj verejne prístupných údajov v obchodnom registri známe, že pôvodná žalobkyňa zanikla dňa 01.10.2021 na základe dobrovoľného výmazu z dôvodu zrušenia spoločnosti zlúčením, jej univerzálnym právnym nástupcom je od 01.10.2021 žalobkyňa.

1.2. Na zistený skutkový stav aplikoval § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), § 145 ods.1 CSP, § 146 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, § 256 ods.1 CSP, § 262 ods. 1 ,2 CSP, § 396 ods. 1, 3 CSP .

Vo výroku II. zdôvodnil rozhodnutie späťvzatím žaloby bez uvedenia dôvodu, čím žalobkyňa zavinila zastavenie konania z procesného hľadiska. Preto podľa § 256 ods. 1 CSP žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu.

V bode III. výrokovej časti uznesenia rozhodnutie zdôvodnil trovy odvolacieho ustanoveniami § 396 ods. 3 a § 255 ods. 1 CSP, a úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

2. Žalovaný podal odvolanie proti III. výroku uznesenia. Citoval celý priebeh konania a nestotožnil sa s rozhodnutím súdu, pretože žalobkyňa zobrala žalobu späť v celom rozsahu. Tým spôsobila zastavenie konania a nevidel dôvod na platenie trov odvolacieho konania. Uznesenie žiadal zrušiť.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadala uznesenie v napadnutej časti potvrdiť, pretože bola v odvolacom konaní úspešná.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 387 ods.1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

5. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že strana sporu, ktorá v konaní, spravdila v spore, uspela, má zásadne právo na to, aby sa jej nahradili všetky trovy, ktoré zaplatila vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Ak sa chce súd odchýliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona a túto odchýlku aj náležite odôvodniť, inak porušuje základné právo na súdnu ochranu dotknutého účastníka.

Náhrada trov konania plní vo vzťahu k sporovým stranám tri základné funkcie. Predovšetkým ide o funkciu kompenzačnú, ktorá vyplýva už zo skutočnosti, že trovy konania sa strane nahrádzajú. To je prejavom tradičného princípu, podľa ktorého tomu, kto je v práve, nemôže byť vedenie sporu na škodu. Súčasne možno pri náhrade trov konania vnímať aj prvky preventívnej funkcie, keďže nevyhnutnosť vzniku trov každého sporového konania do určitej miery preventívne pôsobí proti svojvoľnému a šikanóznemu uplatňovaniu alebo bráneniu domnelých subjektívnych práv na súde. Trovy konania a ich náhrada plnia aj akúsi sankčnú funkciu, a to najmä pri aplikácii princípu procesnej zodpovednosti za zavinenie (§ 256 CSP) a čiastočne aj v súvislosti s celkovou náhradou trov konania protistrany.

Každá strana znáša trovy spojené s jej účasťou v spore, kým nie je spor skončený (§ 252 CSP). Ak bude § 252 CSP rozhodnutím súdu vyslovené, ktorá strana je v práve, nadobudne táto strana nárok na náhradu trov konania, ktoré na dosiahnutie tohto rozhodnutia vynaložila. Právnym dôvodom tohto nároku je to, že strany, ktoré viedli spor, konajú na vlastné nebezpečenstvo a nesú tak zodpovednosť za výsledok sporu. Nemožno pritom nezohľadniť aj okolnosť, že zásada za ručenie za výsledok sporu má aj nepochybný význam výchovný, a to, že zdržiava strany od ľahkomyselného vedenia sporu.

Náhrada trov konania je nerozlučne spojená so sporovým konaním a vyplýva z jeho povahy, keď strany sporu stoja proti sebe a je namieste, aby strana, ktorá v spore so svojím nárokom zvíťazila, dostala ňou vynaložené trovy nahradené od protistrany. Úspech vo veci, ktorá je predmetom sporu, je teda

okolnosťou, ktorá určuje nárok na náhradu trov. Porazenej strane takto potom vzniká povinnosť nahradiť trovy konania víťaznej strane. Ak nie sú tieto okolnosti splnené, strana nemá na náhradu trov konania nárok a vynaložené trovy znáša trvale zo svojho.

6. Odvolací súd poukazuje, že vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich zaviniť. Povedané inými slovami, zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie znamená, že tá zo strán sporu, ktorá zaviniť, že trovy vznikli, je povinná ich nahradiť. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Ide o zásadu, ktorá je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania.

7. Žalovaný nesúhlasil s rozhodnutím súdu prvej inštancie majúc za to, že žalobkyňa späťvzatím žaloby zaviniť zastavenie celého konania. Odvolací súd sa jeho názorom nestotožnil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je v tejto časti správne, preto ho potvrdil. Poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky I.ÚS 453/2019 z 19. novembra 2019, v ktorom ústavný súd uviedol: „ Základné ustanovenie o nároku na náhradu trov konania vyjadrené v § 255 Civilného sporového poriadku (zásada úspechu v konaní) nevyklučuje rôzny pomer úspechu v jednotlivých fázach konania - prvoinštančného, odvolacieho i dovolacieho, ktorý by vyústil do rozhodnutia o nároku na náhradu trov jednotlivých konaní (§ 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku) tromi samostatnými výrokmi. Takéto rozhodnutie potom tvorí základ pre rozhodnutie súdu prvej inštancie postupom uvedeným v § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Možno preto uzavrieť, že dovolacie konanie predstavuje v tomto smere samostatnú, od ostatného konania nezávislú časť konania, čo zakladá súdu možnosť nezávisle od celkového výsledku sporu rozhodnúť len o trovách dovolacieho konania, s prihliadnutím na úspech sporovej strany v dovolacom konaní, bez ohľadu na definitívny výsledok sporu (takýto stav by mal následne nájsť vyjadrenie vo výroku rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, pozn.).“

8. V danom prípade proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalobkyňa. Odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná. Preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania ako to správne vyhodnotil súd prvej inštancie. Názor žalovaného, že žalobkyňa späťvzatím žaloby nesie zavinenie zastavenia konania a tým aj za trovy odvolacieho konania nie je správny. Odvolací súd preto uznesenie v napadnutej III: výrokovej časti ako vecne správne potvrdil.

9. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná, preto odvolací súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej náhradu trov odvolacieho konania v súlade s ustanovením § 396 ods.1 v spojení s § 262, § 255 ods. 1 CSP.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).